

РЕШЕНИЕ

№ 660

гр. София, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

при участието на секретаря Десислава Ик. Давидова
като разглежда докладваното от Бистра Николова Въззивно търговско дело № 20231001000536 по описа за 2023 година

С решение от 17.03.2023 г. по т.дело № 2042/20 г. Софийски градски съд , ТО , VI – 19 състав е отхвърлил като неоснователни предявените от „Летище София“, ЕАД, ЕИК 121023551, със седалище и адрес на управление: гр. София, аерогара София, бул. „Христофор Колумб“ № 1, иск с правна квалификация чл.195, ал 1, предл. 1 ЗЗД, във вр. чл. 193 ЗЗД срещу „Аси Хидросис“ ЕООД, с ЕИК 202245146, със седалище и адрес на управление, гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 166, магазин АЗ, представлявано от управителя Е. Х., за връщане на заплатената продажна цена в размер на 160 200 лева за доставен карбамид общо 150 тона, разпределен в 212 бигбега, съдържащи урея с произход Туркменистан, вносител „Белор България“ АД по договор за изпълнение на обществена поръчка изх. № 100-Д94 от 20.03.2020 година, обособена позиция № 2, поради скрити недостатъци на стоката, които съществено намаляват цената и годността ѝ за предвиденото в договора потребление и иска по чл. 195, ал. 2 ЗЗД за заплащане на обезщетение за вреди от неизпълнение на задължението да предаде вещ без недостатъци, представляващи претърпени загуби в размер 23 112 лева, изразяващи се в направени разходи за вземане на проби и извършване на лабораторни изпитания, с цел установяване на вида и състава на цялото количество по трите броя доставки в бигбеговете с оглед изискванията на възложителя. Осъдил е „Аси Хидросис“ ЕООД, ЕИК 202245146, София, бул. „Симеоновско шосе“ № 166, магазин АЗ, представлявано от управителя Е. Х., на основание чл. 55, ал.1, предложение трето от ЗЗД във връзка с чл.87 от ЗЗД да заплати на „Летище София“, ЕАД, с ЕИК 121023551, със седалище и адрес на управление: гр. София, аерогара София, бул. „Христофор Колумб“ № 1 сумата 160 200 лв. (сто и шестдесет хиляди и двеста лева) с ДДС, представляваща заплатена продажната цена по разваления с обратна сила договор за изпълнение на обществена поръчка изх. № 100-Д94 от 20.03.2020 г., обособена позиция № 2, ведно със законната лихва за забава, считано от 18.01.2021г. до окончателното плащане на сумата., както и направените по делото разноски в размер на 6 000 лева.

Недоволен от горното решение е останал ответникът в първоинстанционното производство „Аси Хидросис“ ЕООД София, който го обжалва в срок в осъдителната част с оплаквания за недопустимост, в съотношение на евентуалност за незаконосъобразност и необоснованост. Въззивникът сочи, че съдът се е произнесъл по непредявен иск, доколкото в уточнителна молба, касаеща евентуалният иск същият се е позовал на разваляне на договора поради неизпълнено задължение за договорна гаранция и отпаднал интерес от изпълнението, а съдът е приел, че неизпълнението не е несъществено с оглед интереса на кредитора и последният не би сключил договора без нарушените разпоредби. Соци, че съдът е уважил иска в хипотезата на чл. 87 ал. 4 от ЗЗД, а подобен иск не е бил предявен в производството. Излага, че съдът е приел, че ищецът е упражнил надлежно правото си да развали договора, тъй като доставената стока не съответства на техническата спецификация относно производител, не е представил изискуемите по договора сертификат за качество и безопасност, стоката не е опакована и етикетирана с посочване на дата на производство и срок на годност върху всеки от чувалите, като доставеното количество е с 200 кг по - малко от уговореното. Твърди, че съдът не е посочил коя от хипотезите на неизпълнение е приел за реализирана- в количествено, качествено или времево отношение, както и че същият е игнорирал напълно доводите в отговора на искова молба за преклудирание правото на купувача за разваляне на договора. Поддържа, че по силата на уговореното в клаузата на чл. 13 вр. чл. 14 от договора ищецът е бил длъжен да прегледа стоката и да провери същата за съответствие в количествено и качеството отношение на уговореното в тридневен срок от получаването ѝ. Твърди, че по делото не са представени протоколи за рекламация по чл. 14 ал. 3 от договора, стоката е приета без възражения, поради което купувачът е в невъзможност да упражни правото си по чл. 18 ал. 2 т. 2 от договора. Излага, че първото писмено възражение за доставката е изпратено на 17.06.2020 г. – повече от месец след изтичане на срока за преглед на стоката и рекламация, поради което същата излиза извън пределите на срока, регламентиран от чл. 303 а ал. 4 от ТЗ. Твърди, че доставянето на стока с различна страна на произход не може да бъде приравнено на пълно неизпълнение, тъй като същото няма отношение към качествените характеристики на стоката и нейната годност да бъде използвана за уговореното предназначение. Соци, че в договора липсва уговорено задължение за доставчика за предоставяне на сертификат за качество, но въпреки това по делото е представен подобен сертификат и същият се отнасяна именно до процесните количества карбамид. Навежда твърдение, че стоката е доставена в опаковки, съдържащи ясни указания относно условията на съхранение, като липсата на дата на производство и на срок на годност не може да обоснове извод за неизпълнение, тъй като по силата на договора продавачът е поел задължение стоката да бъде годна за употреба в срок от една година от датата на доставката. Поддържа, че доставката на 200 кг по-малко карбамид, съобразно общото доставено количество – 214 опаковки, всяка с тегло от 700 кг. Обосновава извод на незначителност на неизпълнение в количествено отношение. Инвокира оплакване за липса на произнасяне по насрещно наведеното от него възражение за неизпълнен договор по чл. 90 от ЗЗД, с доводи, че правото му възниква и при кондикционните правоотношения, като в случая същото се изразява в правото му да получи обратно доставената стока. Моли съда да отмени обжалваното решение и да отхвърли предявения иск.

Въззиваемият „Летище София“ ЕАД изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Твърди, че за да уважи предявеният в съотношение на евентуалност иск съдът не е формирал извод за наличие на частично неизпълнение, а на пълно такова, което е обосновало правото на правото на ищеца да развали договора. Соци, че процесния договор № 100-Д-94/20.03.20202 г. за изпълнение на обществена поръчка е сключен при условията на чл. 182 вр. чл.112 от ЗОП, поради което и с оглед специфичния предмет на доставката - 300 тона антиобледенителни гранули, предназначени за обработка на писта за излитане и кацане, пътеки за рулиране и други асфалтобетонни и бетонови настилки ще бъде

използван на летище на територията на държава- членка на Европейския съюз. С оглед на горното поддържа, че при сключване на договора следва да бъдат спазвани всички изисквания за годност и качество на същите, както и изискването за произход , чрез производството им в държава - членка на ЕС. Сочи, че всички технически изисквания и параметри на стоката са били посочени изначално в техническото задание към обявената обществена поръчка, като възложителят е бил длъжен да не допуска кандидати, които не са декларирали, че са запознати с технически и други изисквания , и че ще ги спазят. Излага, че в процеса е установено наличието на всички предпоставки за валидно упражняване на правото на разваляне на договора от страна на купувача, с доводи, че същото е упражнено не на основание негодност на негост на веща /което би било относимо към претенцията с правно основание чл. 195 от ТЗ/ , а поради доставката на стока, напълно различна от посочената в договора. Навежда доводи, че сключването на договора въз основа на валидно проведена процедура по обществена поръчка изключва априори всички наведени от доставчика възражения за годност на стоката и за нейната полезност за купувача, предвид невъзможността същата да бъде използвана, поради съществено отклонение от зададените параметри. Поддържа, че по делото не е представен валиден сертификат за качество, тъй като същият би могъл да бъде издаден единствено от производителя или от заместваща сертифицирана институция, но не и от самия доставчик, какъвто е настоящия случай. Излага, че доводите на въззивника за неупражнено в срок право на разваляне на договора касаят единствено доставката на вещь с недостатъци, но не и правото на разваляне на договора поради пълното му неизпълнение. Твърди, че наведеното възражение по чл. 90 от ЗЗД не следва да разглеждане отделно и по него не следва да се постановява самостоятелен диспозитив, тъй като същото е естествена последица от уважената претенция. Моли съда да потвърди обжалваното решение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Производството пред първоинстанционния съд е образувано въз основа на искова молба, предявена от „Летище София“, ЕАД , ЕИК 121023551 срещу „Аси Хидроси“ ЕООД, с ЕИК 202245146 за заплащане на сумата 160 200 лева, представляваща заплатена от ищеца продажна цена на доставен карбамид общо 150 тона, разпределен в 212 бигбега, съдържащи урея с произход Туркменистан, вносител „Белор България“ АД по договор за изпълнение на обществена поръчка изх. № 100-Д94 от 20.03.2020 година, обособена позиция № 2, поради скрити недостатъци на стоката, които съществено намаляват цената и годността ѝ за предвиденото в договора потребление , с правно основание чл.195, ал 1, предл. 1 ЗЗД, във вр. чл. 193 ЗЗД , както и на сумата 23 112 лева, представляваща обезщетение за вреди от неизпълнение на задължението на ответника за предаване на вещь без недостатъци, представляващи претърпени загуби в размер 23 112 лева, изразяващи се в направени разходи за вземане на проби и извършване на лабораторни изпитания, с цел установяване на вида и състава на цялото количество по трите броя доставки в бигбеговете с оглед изискванията на възложителя, с правно основание чл. 195 ал. 2 от ЗЗД, в съотношение на евентуалност, в случай на отхвърляне на главната претенция за заплащане на сумата 160 200 лв. (сто и шестдесет хиляди и двеста лева) с ДДС, представляваща заплатена продажната цена по разваления с обратна сила договор за изпълнение на обществена поръчка изх. № 100-Д94 от 20.03.2020 г., обособена позиция № 2, с правно основание чл. 55 ал.1 предложение 3 от ЗЗД, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда и направените по делото разноски.

Предвид влизане в законна сила на решението по претенциите с правно основание чл. 195 ал.1 предложение 1 и чл. 195 ал.2 от ЗЗД, предмет на въззивното производство е единствено решението в частта по претенцията с правно основание чл. 55 ал.1 предложение трето от ЗЗД.

Между страните по делото не се спори, а и от представените писмени доказателства се установява, че през 2020 г. ответникът „Аси Хидросис“ ООД е взел участие в процедура по обществена поръчка, обявена от ищеца „Летище София“ ЕАД, като е представил в срок предложение за доставка на стоката по обособена позиция №2 от обявлението - 300 тона, от които 100 тона опция антиобледенителни гранули, предназначени за обработка на писта за излитане и кацане, пътеки за рулиране, бетонови и други асфалтобетонни настилки на летище София. / лист 19 и следващите от делото на СГС/. След проведена конкурсна процедура ответникът е класиран на първо място, в резултат на което на 20.02.2020 г. страните по делото са сключили договор № 100-Д-94/20.03.2020 г. на основание чл. 183 вр. чл. 112 от ЗОП с предмет доставка на 300 тона, от които 100 тона опция антиобледенителни гранули, предназначени за обработка на писта за излитане и кацане, пътеки за рулиране, бетонови и други асфалтобетонни настилки на летище София. Договорът е сключен със срок на изпълнение от една година и цена на доставката от 213 600 лева с ДДС. Не се спори между страните, че на 20.04.2020 г., 30.04.2020 г. и на 05.05.2020 г. ответникът – доставчик, в изпълнение на договора е доставил на купувача на три пъти по 50 тона карбамид / антиобледенителни гранули/, за което са съставени и подписани по надлежния ред три бора фактури / №х 1568/29.04.2020 г., №1569/30.04.2020 г. № 1575/05.05.2020 г. За приемането на стоката са съставени три бора приемо - предавателни протоколи, заведени съответно с № 1/ 29.04.2020 г., № 2/30.04.2020 г. и № 3/05.05.2020 г. Същите са съставени по реда на чл. 14 ал. 2 от договора, тъй като са подписани без забележки и възражения от купувача относно количеството и качеството на стоката. От представените по делото два бора платежни нареждания се установява, че по силата на два банкови превода - от 11.05.2020 г. и от 15.05.2020 г. е заплатил сума в общ размер на 160 200 лева, представляваща продажната цена на получените от него 150 тона карбамид.

С оглед на горната фактическа установеност, основните спорни обстоятелства пред настоящата инстанция са допустимо ли е постановеното решение, предвид доводите на въззивника, че съдът се е произнесъл по непредявен иск, като е приел договора за развален на основание, различно от посоченото в исковата молба. Спори се между страните и развален ли е договора с факта на връчване на препис от исковата молба, предвид доводите на въззивника за преклудирание правото на купувача да ангажира гаранционната отговорност на продавача, поради изтичане на сроковете по чл. 14 вр. чл. 13 от договорна, както и налице ли са установените от закона предпоставки за разваляне на договора, предвид доводите на въззивника за наличие на точно във времево, количествено и качествено отношение на задълженията му по договора.

В исковата молба, както и в уточнителната молба, депозирана на 04.12.2020 г. ищецът е навел ясно и недвусмислено твърдение, че е налице пълно неизпълнение на поетите по договора задължения от страна на доставчика, тъй като доставената стока е толкова съществени отклонения досежно техническите си характеристики и качество от посочените в техническото задание, че същата се явява нещо напълно различно от уговореното и е напълно негодна за употреба за посоченото в договора предназначение. В повторна уточнителна молба, депозирана пред първоинстанционния съд на 05.03.2021 г., ищецът е посочил изрично, че е упражнил правото си на разваляне на договора, поради неизпълнение на задължението на ответника - доставчик по чл. 12 ал. 3 от договора да гарантира качеството на доставения карбамид по време на целия срок на договора / от една година / и да замени същата в тридневен срок от установяване на недостатъците. Посочил е, че поради отпадал интерес от изпълнението, предвид предстояща концесия на летище София е упражнил правото си да развали договора, поради горното неизпълнение, като изявлението за разваляне е обективизирано в исковата молба. Това становище е поддържано от ищеца последователно и в депозираната на 13.08.2021 г. уточнителна молба, в изпълнение на указанията на съда, дадени с определението от по чл. 374 от ГПК. В същата ищецът е посочил, че за него е отпаднал интересът от последващо изпълнение на договора тъй като е

налице сключен договор за концесия на Летище София с трето лице и същият няма да изпълнява повече функциите на оператор на това летище. В постановеното решение съдът е приел, че е налице пълно неизпълнение на поетите по договора задължения от страна на ответника – доставчик, тъй като същият е простира стоката, чийто количествени и качествени характеристики се различават толкова съществено от уговорените в договор, че неизпълнението се приравнява на пълно неизпълнение. Произнасянето на първоинстанционния съд съответства изцяло на заявеното в исковата и уточнителните молби основание и петитум на предявената в съотношение на евентуалност претенция, поради което доводите на въззивника за недопустимост на решението, поради произнасяне по непредявен иск се явяват неоснователни. Поддържаното и възприето от съда основание на претенцията е връщане на даденото по развален поради пълно неизпълнение договор за доставка, предвид доставката на стока, която се различава напълно от посочената в договора по своите количествени и качествени характеристики. В постановеното решение съдът не се е позовавал на наличието на частично неизпълнение като основание за разваляне на договора, а именно на наличието на пълно неизпълнение, което е заявено своевременно още в уточнителната молба и е поддържано последователно от ищеца. Същото не е променено и с уточнителната молба от 13.08.2021 г., в която е обоснован единствено отпадането на правния интерес на ищеца от последващо изпълнение на договора.

Настоящата инстанция намира, че в процеса не е установено осъществяването на твърдените от ищеца предпоставки за разваляне на договора, а именно доставяне от ответника на стока с толкова съществени отклонения от уговореното в количествено и качествено отношение, че същата се явява напълно негодна на употреба съобразно посоченото в договора предназначение.

В представеното на лист 33 от делото на СГС Техническо задание / изисквания към обособена позиция № 2/, представляваща неразделна част от документите по обявената обществена поръчка са посочени изчерпателно всички технически характеристики и параметри на стоката, която следва да бъде доставена, респективно изискванията за начина на нейното опаковане и етикетирание които следва да бъдат спазени от продавача при доставката. Техническото задание съдържа и изчерпателно изброяване на всички необходими съпровождащи документи. Тъй като договорът е сключен при условията на закона за обществените поръчки, изискванията на купувача относно техническите характеристики и параметри на стоката представляват неразделна част от договора, като същият не би бил сключен от купувача без тяхното наличие. Никъде обаче в техническото задание не е посочен конкретен производител на карбамида, който следва да бъде доставен, нито е налице изискване на конкретна държава или територия 8наприме Европейски съюз/ в която същият следва да бъде произведен. Единственото посочено конкретно изискване за качеството на карбамида е това по т.3.4 от Техническото задание, което препраща към установените изисквания за първо качество по БДС 137871977. Това изискване обаче не е достатъчно за да се обоснове извод, че продукта следва да е произведен на територията на Европейския съюз, тъй като и карбамид, произведен в държава, която не е член на Европейския съюз би могъл да отговаря на всички изисквания на посочения стандарт за качество. Изводът, че ответникът се е задължил да достави карбамид, произведен на територията на държава- членка на ЕС не следва и от посоченото в собствената му оферта задължение по т.5.2, а именно, че доставеният продукт ще отговаря на изискванията за качество, установени от Регламент ЕС 58/2001 или друг актуален еквивалент. Техническите изисквания по Регламент ЕС 58/2001 биха могли да бъдат покрити и от продукти, произведени в различни държави на произход. Подобен извод не следва и от цялостното съдържание на офертата на ответника, която в нито една своя част не предвижда изрично или имплицитно задължение за доставяне на карбамид, произведен на територията на държава- членка на ЕС.

Не съставлява основание за разваляне на договора и доставянето на стоката в опаковки, различни от посочените в техническото задание, без етикети, на които да са указани ясно датата на производство и срокът на годност. Горните изисквания са посочени изрично в клаузата на чл. 12 от договора, но неизпълнението на това задължение е установимо лесно при обикновен преглед на стоката и то от всяко лице, без наличие на

специални знания. В съставените за приемане на стоката три боря приемо - предавателни протоколи липсва забележка относно начина на опаковане на карбамида и липса на етикет върху всеки отделен чувал, посочващ на дата на производство, срока на годност и условия на съхранение. Горното сочи, че стоката е приета в опаковките, в които е доставен без забележки от купувача, доколкото посоченото изпълнение на договора е установимо веднага при обикновен преглед.

Не съставлява основание за разваляне на договора и неизпълнението на задължението по чл. 12 ал. 2 от договора за представяне, заедно с всяка отделна доставка на сертификат за качество и изисквания за безопасност, съобразно изискванията на регламент ЕС 58/2001 или друг актуален еквивалент. Липсата на посочените документи може да бъде установена в момента на доставката от всяко лице, без необходимост от специални знания. Подписването на приемо - предавателни протокол от представител на купувач без забележки относно липсата на сертификат за качество сочи на извод, че стоката е приета без възражения.

Настоящата инстанция намира, че неизпълнението на задължението на продавача в количествено отношение се явява незначително с оглед интерес на кредитора. Видно от признанието на самия ищец, доставеното количество е с 200 кг по-малко от уговорените и доставени общо 150 тона карбамид, т.е. недоставеното количество е десетки пъти е малка /хилядна/ част от общото доставено количество .

По силата на клаузата на чл. 13 от договора, възложителят е поел задължението да прегледа доставената стока за съответствие на качеството в срок от три дни от нейното приемане, като при прегледа същият е поел задължението да установи срока на гордост, съответствието на качеството с оглед на изискванията на договора, въз основа на предоставените при доставката документи, както и изпълнението на задължението в количествено отношение / съответствие на доставеното количество със заявеното/ . Видно от представените по делото три боря приемо - предавателни протоколи , процесните доставки са осъществени на 29.02.2020 г., 30.04.2020 г. и 05.05.2020 г. на същите дати са съставени и подписани двустранно както приемо- предавателните протоколи, така и фактурите, обективизиращи доставката. Платежните нареждания за заплащане на цената на получения карбамид са съставени от ищеца и изпратени в банката за изпълнение съответно на 11.05.2020 г. и 15.05.2020 г.0 , което сочи на извод, че цената на получената стока е заплатена от купувача на продавача след изтичане на тридневния срок по чл. 13 за проверка на стоката и отпочване на рекламационно производство по чл. 14 от договора. Съгласно разпоредбата на чл. 324 от ТЗ купувачът трябва да прегледа стоката и ако не отговаря на изискванията, да уведоми незабавно продавача. Ако купувачът не направи това, стоката се смята одобрена като съответстваща на изискванията, освен за скрити недостатъци. Между страните по делото е налице влязло в законна сила решение /по главния иск/ с което със сила на присъдено нещо в отношенията им е прието, че доставената стока няма недостатъци , които да я правят негодна за употреба по предназначение. Горното обосновава извода, че правото на ищеца да развали договора поради неизпълнение, изразяващо се в доставка на стока, напълно различна от уговореното се е преклудирало с факта на нейното приемане, поради което и предявеният иск се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен. Доводите на ищеца, че разпоредбата на чл. 13 от договора е относимо единствено към правото на купувача да развали договора поради доставка на вещь с недостатъци се явяват неоснователни, тъй като подобен извод не следва от тълкуването на тази договорна клауза. Липсата на разграничение във вида на констатираното несъответствие сочи на извод, че клаузата обхваща всички случаи на несъответствие на стоката , независимо от неговия вид , естество и тежест, т.е. същата обхваща и хипотезите на толкова съществено отклонение в качествено отношение, което се приравнява на доставка на нещо различно от уговореното. Вън от горното разпоредбата на чл. 324 от ТЗ намира приложение във всички случаи на търговска продажба на стоки, какъвто е и настоящият.

Поради несъвпадение на фактическите и правни констатации на двете инстанции, постановеното решение следва да бъде отменено, а предявения иск - отхвърлен.

На основание чл. 78 ал.1 от ГПК въззиваемият следва да заплати на въззивника направените за водене на въззивното производство разноски в размер на 12 804 лева и направените за водене на първоинстанционното производство разноски в размер на 10 700

лева. Възражението на въззиваемия за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено за водене на производството пред въззивната инстанция се явява неоснователно, тъй като същото попада изцяло в минималния размер, установен от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от гореизложеното, съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 17.03.2023 г. по т.дело № 2042/20 г. Софийски градски съд , ТО , VI – 19 състав в частта, в която „Аси Хидросис“ ЕООД, ЕИК 202245146, София, бул. „Симеоновско шосе“ № 166, магазин АЗ, представлявано от управителя Е. Х. е осъден на основание чл. 55, ал.1, предложение трето от ЗЗД във връзка с чл.87 от ЗЗД да заплати на „Летище София“, ЕАД, с ЕИК 121023551, със седалище и адрес на управление: гр. София, аерогара София, бул. „Христофор Колумб“ № 1 сумата 160 200 лв. (сто и шестдесет хиляди и двеста лева) с ДДС, представляваща заплатена продажната цена по разваления с обратна сила договор за изпълнение на обществена поръчка изх. № 100-Д94 от 20.03.2020 г., обособена позиция № 2, ведно със законната лихва за забава, считано от 18.01.2021г. до окончателното плащане на сумата, както и направените по делото разноски в размер на 6 000 лева, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ ИСКА, предявен „Летище София“, ЕАД, с ЕИК 121023551, със седалище и адрес на управление: гр. София, аерогара София, бул. „Христофор Колумб“ № 1 срещу „Аси Хидросис“ ЕООД, ЕИК 202245146, София, бул. „Симеоновско шосе“ № 166, магазин АЗ, представлявано от управителя Е. Х. за заплащане на сумата 160 200 лв. (сто и шестдесет хиляди и двеста лева) с ДДС, представляваща заплатена продажната цена по разваления с обратна сила договор за изпълнение на обществена поръчка изх. № 100-Д94 от 20.03.2020 г., обособена позиция № 2, ведно със законната лихва и направените по делото разноски, като неоснователен.

В останалата необжалвана част решението е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА „Летище София“, ЕАД, с ЕИК 121023551, със седалище и адрес на управление: гр. София, аерогара София, бул. „Христофор Колумб“ № 1 да заплати на „Аси Хидросис“ ЕООД, ЕИК 202245146, София, бул. „Симеоновско шосе“ № 166, магазин АЗ, представлявано от управителя Е. Х. направените за водене на въззивното производство разноски в размер на 12 804 лева и направените за водене на първоинстанционното производство разноски в размер на 10 700 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл.280 от ГПК пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

